

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om den gammeldanske Rim-Krønike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 107. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_429-txt-shoot-idm210/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

faaer det nogen Forfatter Navn paa de Udgavne
 af Rim-Kroniken vi liede, og heller ikke har vi
 set det fremende eller fjerde Aarhundrede et ens-
 ke Mindstet om, at Rim-Kroniken er skrevet af
 den Mand, saa det her udstulkenes et Bogen sin,
 der maa afgjøre Spørgsmaalet, ja Bogen selv,
 hvoopaa enhver grundet Formodning om dens Forfat-
 ter og dens Afhandling. Tid maa sette sig. At vi
 navne en Bøder Lids som Forfatter, vilde af Ufskæn-
 ders Beretning se det spidende Aarhundrede, og af
 Titelen paa en offeret sløst Doversættelse, om
 hvilken Ingen kan sig, enten haad Opdighed den
 har, eller haad den egentlig skal giælde: Originalen
 eller Doversættelsen.

Det nu at kaste og overvise Bogen, siger min
 poetiske Samvittighed mig sprog, at hvem der timer:
 Som Møsten, sin vise Kæftede,
 Frey til Konning Alexandrum,
 Ud sin Bog, idet hende læg:
 Verdens sekretorum. *)

han koster sig nok for at labe Haralds Hildetun rime:
 Mi lade lade Malanor og Horn,
 at Bogen hinde, som Bøder naar Kern.
 Men havde en og samme Bøder Niets giort hede
 Bogen, maatte han dog ikke blot været Næstet for
 begge disse Rim, men for dem alle, snart have sig
 met, som en Næstet:

lyffen hun er et udbøstet Trold,
 hun leger med Tøil saa mangefold,
 Med Tulede fort hun Somme lys,
 med Spid da giort hun Somme lys. **)

eller:
 Kvind hun er en adskeltig Ting,
 sin Skægt vil hun ei spare,
 Under Skjelvet glær hun Strig,
 thi kan man sig ei vore. ***)

og faaet som en rim Stumper: *)

Siden bedes jeg til en Bøstet
 hun, som Markedens Døstet,
 Og sit hende saa til Dronning min,
 hun er vel vordt, det gode er. *)

eller:
 Da Færes M (Om) fire hundred og 8 (8),
 efter at Kristus var boaren,
 Mig drages det end til Niende vel,
 faaer Dant Dag det vaar en. **)

Jeg tilføjer det, at selv om Verse-Opning,
 Det og Tanker i saa forskellige Rim kunde være
 de samme, og selv om der stod et Navn paa Bo-
 gen, hvis Eiermand holdt og kjet forskrede, kan
 var Manden for det. Helt, selv da maatte jeg sig:
 det er umueligt, saa umueligt som at Kulkeren,
 maer han vil, kan sange som en Nattergal; men
 jeg har i tidligere Dage ofte glemmt, at alle Læstet
 umuelig, selv med den bedste Vilde, kunde se og
 samte alt det i en Bog, jeg saae og samlede, fordi
 jeg saae med Rimsmødens Line, og aad de Bøger,
 jeg skæde, op med Hud og Haar, og stendte det
 var meget naturligt, som det sig dog i en ta-
 ligere Uder at betante, hvad man i den mere sig-
 lige har oversprunget. Havde jeg saaledes i Dan-
 nevilde ikke blot giort et langt, men ogsaa vilde
 tænkt Udøg af Rim-Kroniken, ikke blot paa Naast,
 at Forfælligheden skatte sig fra det Største til det
 Mindste, men vilde det, da vilde Udgiveren neppe
 nu været uenig med mig, saa det er egentlig en
 Ungdoms Feil jeg stræder at raade Med paa, maer
 jeg nu udbiller, hvad jeg fordam kun udraade.
 Derimod kan jeg rigtigt ingen Etske finde i den
 Indvending, at Rimene skulde være bedre og rigere,
 saalænge som Sproget gaar, thi deris var kan der
 rime om Kristus vilde ikke nem at digte, hvad
 han dog maatte være, for at begjæres af en game

*) Erik Smund Rim S. 150.
 **) Samme Rim S. 98.
 ***) Harald Duffens S. 63.

*) Christoffer Bøvers Rim S. 246.
 **) Christens S. 250.

